

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De muliere profluuo sanguinis obnoxia, Sermo XXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

puella, sed dormit. Et verè apud Deum mors somnus est; quia velocius Deus mortuum ad vitam suscitatur, quàm de somno dormiès ab homine susciteretur, & antè Deus frigentibus morte membris viuificantem refundit calorem, quàm homo sepultis somno corporibus vigorem possit infundere, audi Apostolum; In momento, *1. Cor. 15.* in ictu oculi, mortui resurgent. Beatus Apostolus, quia velocitatem resurrectionis non potuit referre verbis, aptauit exemplis. Aut quomodo ibi celeritatem sermonis perstringeret, vbi ipsam celeritatem præuenit vis diuina? At quomodo apparet ibi tempus, vbi æterna sine tempore res donatur? Sicut temporalitatem tempus attulit, sic exclusit æternitas tempus.

*De muliere profluuio sanguinis obnoxia,
Sermo XXXV.*

Quid sit Christum tangere, hodie docuit mulier, in profluuio sanguinis constituta; quæ cum tangit fimbriam Christi, tum diuini pectoris pulsatur arcum; & furto fidei summam rapuit de fimbriæ summitate virtutem. Fœlix fraus, quæ & lucrum saluis contulit, & damna sustulit mox pudoris; probat hoc Euangelicæ lectionis auditus. *Ecce, inquit, mulier quæ sanguinis fluxum patiebatur XII. annis, accedens retro, tetigit fimbriam vestimenti eius, dicens intra se; Si tetigero tantum vestimentum eius, salua ero.* *Mat. 9.* In arduis languoribus dat crebro consilium vis doloris; in desperatis causis est sæpè magistra necessitas; inuenit ipsa sibi passio medicinam. Hinc est quòd mulier verecundo vulnere qualiter subueniret; inuenit, vt fidei insinuaret silentio, quod insinuare publico clamore non poterat; vt secreta spiritus via cœlestem perueniret ad medicum, ad quem peruenire manifesto carnis itinere non valebat. Dabat audaciam mul-

tam pietas curantis, sed fiduciam pudendi languoris
necessitas auferebat: cogebat ad Christū doloris ac-
 cedere magnitudo, sed audire Christum foeditas hū-
 lceris non sinebat. Sic aneeps mulier, & fidei tre-
 pidante consilio, maluit de fide iudicari, quam de
 foedo vulnere sic perire. *Accessit retro, & tetigit simbriā*
vestimenti eius. Sciens quod Deum nec tactus polluit,
 nec offendit visus, nec odor exasperat, nec auditus
 fauciat, nec inquinat humana cogitatio. Nam si
 sol tangit stercora, non tamen stercoribus inquina-
 tur: quanto magis creator solis tangit omnia, & ta-
 men non potest vllis contactibus inquinari. Et si me-
 dicus cū saniem vulnerum tractat, cū curat vere-
 cunda membrorum, non iniuriam computat, sed
 honorem: quanto magis Deus non arbitratur
 iniuriam, dum vulnera nostra curando respicit,
 tangit ad remedium, visitat ad salutem. Dei conspe-
 ctum offendunt peccatorum vulnera, non dolorum:
 morbi criminum non corporum passiones: vitiorum
 sanies, non viscerum fluxus: quia homo habetur vo-
 luntarius in delictis, in languoribus tenetur inuitus.
 Hinc est quod peccator pœnam recipit, ægrotus re-
 cipit curam. Mulier ergo non voluntatis conscia,
 sed doloris, nec confusa crimine, sed confusa lan-
 guore, accessit retro, vt turbæ declinaret oculos, non
 Christi vitaret aspectum: à populis nesciri voluit,
 non à Christo: gestiuit non Deum latere, sed homi-
 nes: quia non nisi à solo Deo potuit latens videri,
 audiri tacens, celata curari. *Accessit & tetigit simbriam*
vestimēti eius. Quia in Christo nil postremum credidit,
 nil iudicauit extremum: quia nec minoratur Deus in
 homine; nec virtus attenuatur in simbria nec: cælestis
 natura mēbrorū variatur officiis. Hinc est, quod mu-
 lier per dorsum peruenit ad faciem: per vestimen-
 tum

tum penetrauit interna, & per fimbriam capitis tetigit summitatem, nec hoc sine mysterio: audite propheta[m] dicentem. Sicut unguentum quod descendit in oram vestimenti eius. Videtis fratres in fimbriam vestimenti huius totam plenitudinem diuini Chrsimatis, totam diuini capitis transisse virtutem. Scienter ergo mulier sacram Christi fimbriam gessit attingere, vel de occulto mysterio vulneris posset sumere medicinam. Fratres, magna hæc mulier, & nimium permiranda, quæ scientia doctores legis vicit, sacramento omnes Iudeos superauit, fide præcessit Apostolum, nam Iudæa cum Scribis & Doctoribus suis Deum totum despexit in corpore: Thomas Apostolus vt Christum Deum crederet, immisit manus, iniecit digitos, patefecit vulnera: & vt Christum crederet, iterum pati compulit Christum. Sed hæc mulier quam personam teneat, cuius typum præferat, cuius præsentet imaginem, spirituali intelligentia perquiramus. Quæ est ista, quam sic genuinus sãguis, naturalis debilitas originalis morbus, ad causas mortis, ad lethale vultus, ad fœdi languoris adduxit angustias? & quam sic sordidauit vitis, fœdauit criminibus, secretis vulneribus sauciauit, vt eam ars curare, nõ solum videre oculus, non solum honestas pateretur, non præualeret lex ipsa mundare, imò quam lex ipsa iusserat arceri templo, prohiberi sacris, sanctis omnibus abstinere: & quam sic dixerat immundam, vt quicquid tetigisset, haberetur immundum. Ista est fratres, ista est, ista est Ecclesia; quæ primi hominis vulnerata peccato, tota fluebat sanguine, tota originaliter decurrebat in mortem.

Psal. 131.

Ioh. 20.

H

Hoc